

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

7 октомври 2019 година *

„Преюдициално запитване — Социална политика — Член 119 от Договора за ЕО (впоследствие след изменението член 141 ЕО) — Работници от мъжки и от женски пол — Равно заплащане — Частна професионална пенсионна схема — Различна стандартна пенсионна възраст в зависимост от пола — Дата на приемане на мерки за възстановяване на равното третиране — Уеднаквяване с обратно действие на тази стандартна пенсионна възраст с приравняване към стандартна пенсионна възраст, която преди това се е прилагала към необлагодетелстваните лица“

По дело C-171/18

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Апелативен съд (Англия и Уелс) (гражданско отделение), Обединено кралство) с акт от 16 февруари 2018 г., постъпил в Съда на 5 март 2018 г., в рамките на производство по дело

Safeway Ltd

срещу

Andrew Richard Newton,

Safeway Pension Trustees Ltd,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател, R. Silva de Lapuerta, заместник-председател, Ал. Арабаджиев, А. Prechal, М. Vilaras, Р. G. Xuereb и L. S. Rossi, председатели на състави, А. Rosas, Е. Juhász, М. Ilešič, J. Malenovský, Т. von Danwitz (докладчик) и N. Piçarra, съдии,

генерален адвокат: Е. Танчев,

секретар: V. Giacobbo-Reygonnel, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 4 февруари 2019 г.,

като има предвид становищата, представени:

– за Safeway Ltd, от В. Green, S. Allen, D. Pannick, QC, R. Mehta, barrister, и Т. Green и J. Hear, solicitors,

* Език на производството: английски.

- за Newton, от A. Short, QC, C. Bell и M. Uberoi, barristers, и C. Rowland-Frank и J. H. C. Briggs, solicitors,
- за Safeway Pension Trustees Ltd, от D. Murphy и E. King, solicitors, и D. Grant, barrister,
- за Европейската комисия, от A. Szymkowska и L. Flynn, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 28 март 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 119 от Договора за ЕО (впоследствие след изменението член 141 ЕО).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Safeway Ltd, от една страна, и г-н Andrew Richard Newton и Safeway Pension Trustees Ltd, от друга страна, относно изравняването на пенсионните обезщетения на жените и мъжете, членове на управляваната от Safeway Pension Trustees пенсионна схема.

Правна уредба

- 3 Към момента на настъпване на фактите по главното производство принципът на равно заплащане на мъжете и жените, закрепен понастоящем в член 157 ДФЕС, е бил установен в член 119 от Договора за ЕО.
- 4 Съгласно последната разпоредба:

„Всяка държава членка осигурява през първия етап, а впоследствие отстоява прилагането на принципа за равно заплащане на мъжете и жените при равен труд.

По смисъла на настоящия член „заплащане“ означава обичайната основна или минимална заплата или надница, както и всяко друго възнаграждение, в пари или в натура, което работникът получава пряко или косвено във връзка със своята работа от своя работодател.

Равното заплащане без дискриминация, основаваща се на пола, означава:

- а) че заплащането за един и същи труд, положен при сделна система за заплащане, се изчислява на база една и съща мерна единица;
- б) че заплащането за труд, положен при повременна система за заплащане, е едно и също за една и съща работа“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 5 Разглежданата в главното производство пенсионна схема е създадена под формата на тръст от Safeway през 1978 г. Клауза 19 от фидуциарния акт на тази пенсионна схема (наричана по-нататък „клаузата за изменение“) позволява да се измени с фидуциарен акт с обратно действие — считано от датата на изпращане на писмено съобщение до членовете — посочената пенсионна схема, включително стойността на обезщетенията. Тази клауза гласи:

„Дружеството принципал може по всяко време или периодично със съгласието на управителите с допълнителен акт, подписан от него и от управителите, да изменя или допълва правомощията на тръста и разпоредбите, уреждащи схемата, включително този фидуциарен акт, правилата и всички актове и други писмени документи, допълващи този фидуциарен акт и актовете, посочени в приложение II към него, и може да упражнява тези правомощия, така че да пораждаат действие от датата, посочена в допълнителния акт, която може да бъде датата на този акт или датата на всяко предварително писмено съобщение до членовете относно измененията или допълненията, или подходяща дата, преди или след датата на този акт, така че на измененията или допълненията да се придаде обратно или бъдещо действие, в зависимост от случая“.
- 6 Тъй като разглежданата в главното производство пенсионна схема първоначално предвижда различна стандартна пенсионна възраст (наричана по-нататък „СПВ“) за мъжете и за жените, а именно 65 години за първите и 60 години за вторите, с решение от 17 май 1990 г., Barber (C-262/88, EU:C:1990:209), Съдът приема по същество, че определянето на различна СПВ в зависимост от пола представлява дискриминация, забранена от член 119 от Договора за ЕО. Вследствие на това решение със съобщения от 1 септември 1991 г. и 1 декември 1991 г. (наричани по-нататък „съобщенията от 1991 г.“) Safeway и Safeway Pension Trustees уведомяват писмено членовете на пенсионната схема, че схемата ще бъде изменена, считано от 1 декември 1991 г., с въвеждането на уеднаквена СПВ, а именно 65 години, за всички членове. На 2 май 1996 г. е приет фидуциарен акт за изменение на посочената схема, който установява уеднаквена СПВ от 65 години, считано от 1 декември 1991 г.
- 7 Тъй като през 2009 г. се повдига въпросът за съответствието с правото на Съюза на изменението с обратно действие на разглежданата в главното производство пенсионна схема, Safeway започва главното производство с цел да бъде установено, че уеднаквената СПВ от 65 години е била въведена законно, считано от 1 декември 1991 г. В рамките на това производство г-н Newton е определен да действа в качеството на представител на членове на схемата.
- 8 С решение от 29 февруари 2016 г. High Court of Justice (England & Wales), Chancery division (Висш съд (Англия и Уелс), търговско отделение, Обединено кралство) приема, че изменението с обратно действие на разглежданата в главното производство пенсионна схема противоречи на член 119 от Договора за ЕО и че следователно за периода от 1 декември 1991 г. до 2 май 1996 г. пенсионните права на членовете на схемата трябва да се изчисляват въз основа на уеднаквена СПВ от 60 години.
- 9 Сезирана от Safeway с въззивна жалба срещу това решение, запитващата юрисдикция счита, че по силата на националното право съобщенията от 1991 г. сами по себе си не могат да изменят законно разглежданата в главното производство пенсионна схема и че единственото законно изменение е извършеното с фидуциарния акт от 2 май 1996 г.
- 10 Тази юрисдикция обаче посочва, че по силата на националното право последицата на клаузата за изменение и на съобщенията от 1991 г. се изразява в това, че правата, придобити от членовете за периода от 1 декември 1991 г. до 2 май 1996 г., са „отменяеми“ (*defeasible*), така че впоследствие могат да бъдат намалени по всяко време с обратно действие. Така, приемайки, че съгласно националното право с фидуциарния акт от 2 май 1996 г. е могло законно да се увеличи

СПВ за жените на 65 години и същевременно да се запази същата СПВ за мъжете за този период, запитващата юрисдикция иска да се установи дали подобно разрешение е в съответствие с член 119 от Договора за ЕО, както е тълкуван от Съда.

- 11 При тези обстоятелства Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Апелативен съд (Англия и Уелс) (гражданско отделение), Обединено кралство) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Когато в съответствие с националното законодателство правилата на пенсионна схема позволяват при изменение на фидуциарния акт със задна дата да се намали стойността на придобитите пенсионни права както на мъжете, така и на жените за периода между датата на писменото съобщение относно планираните промени в схемата и датата, на която фидуциарният акт е действително изменен, изисква ли член 157 [ДФЕС] (а по-рано и към момента на настъпване на фактите — член 119 от [Договора за ЕО]) придобитите пенсионни права на мъжете и на жените да се третират като неотменяеми през този период, тоест пенсионните им права да са защитени от намаляване с обратно действие чрез прилагане на правомощията съгласно националното законодателство?“.

По преюдициалния въпрос

- 12 Най-напред следва да се отбележи, както е видно от акта за преюдициално запитване, че спорът в главното производство се отнася единствено до пенсионните права, придобити от членовете на разглежданата в главното производство пенсионна схема за периода от 1 декември 1991 г. до 2 май 1996 г. При тези обстоятелства поставеният въпрос трябва да се разгледа в светлината на член 119 от Договора за ЕО, който е в сила през този период.
- 13 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 119 от Договора за ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска една пенсионна схема да приеме — с цел преустановяване на противоречаща на тази разпоредба дискриминация, произтичаща от определянето на различна СПВ в зависимост от пола — мярка, която уеднаквява с обратно действие СПВ за всички членове на тази схема, като я приравнява към СПВ, която пред това се е прилагала към необлагодетелстваната категория лица, за периода между съобщаването и приемането на тази мярка, когато такава мярка е разрешена от националното право и от фидуциарния акт на тази пенсионна схема.
- 14 За да се отговори на този въпрос, трябва да се припомни, че в решение от 17 май 1990 г., Barber (C-262/88, EU:C:1990:209), Съдът постановява по същество, че определянето на различна СПВ в зависимост от пола за пенсиите, изплащани по пенсионна схема, представлява дискриминация, забранена от член 119 от Договора за ЕО.
- 15 Съдът се е произнасял и по последиците от установяването на такава дискриминация, по-специално с решения от 28 септември 1994 г., Coloroll Pension Trustees (C-200/91, EU:C:1994:348), от 28 септември 1994 г., Avdel Systems (C-408/92, EU:C:1994:349), и от 28 септември 1994 г., Van den Akker (C-28/93, EU:C:1994:351). Както е видно от тази съдебна практика, тези последици са различни за различните периоди, в които е натрупан осигурителен стаж.
- 16 Първо, що се отнася до периодите на осигурителен стаж, натрупан преди датата на постановяване на решение Barber (C-262/88, EU:C:1990:209), тоест 17 май 1990 г., пенсионните схеми не са длъжни да прилагат уеднаквена СПВ, тъй като Съдът е ограничил действието на това решение във времето, изключвайки приложимостта на член 119 от Договора за ЕО по отношение на пенсионните обезщетения, дължими за посочените периоди (вж. в този смисъл

- решения от 28 септември 1994 г., Coloroll Pension Trustees, C-200/91, EU:C:1994:348, т. 34, от 28 септември 1994 г., Avdel Systems, C-408/92, EU:C:1994:349, т. 19 и от 28 септември 1994 г., Van den Akker, C-28/93, EU:C:1994:351, т. 12).
- 17 Второ, що се отнася до периодите на осигурителен стаж, натрупан между 17 май 1990 г. и приемането от съответната пенсионна схема на мерки за възстановяване на равното третиране, на необлагодетелстваната категория лица трябва да се предоставят същите предимства като тези, от които се ползват лицата в облагодетелстваната категория, като при липсата на правилно прилагане на член 119 от Договора за ЕО в националното право тези предимства остават единствената валидна референтна система (вж. в този смисъл решения от 28 септември 1994 г., Coloroll Pension Trustees, C-200/91, EU:C:1994:348, т. 31 и 32, от 28 септември 1994 г., Avdel Systems, C-408/92, EU:C:1994:349, т. 16 и 17 и от 28 септември 1994 г., Van den Akker, C-28/93, EU:C:1994:351, т. 16 и 17).
 - 18 Трето, що се отнася до периодите на осигурителен стаж, натрупан след приемането от съответната пенсионна схема на мерки за възстановяване на равното третиране, член 119 от Договора за ЕО допуска възможността предимствата на облагодетелстваната категория лица да се намалят, като бъдат приравнени към предимствата, от които преди това се е ползвала необлагодетелстваната категория лица, тъй като тази разпоредба изисква само работниците от мъжки пол и работниците от женски пол да получат равно заплащане за равен труд, без обаче да налага определен размер на заплащане (вж. в този смисъл решения от 28 септември 1994 г., Coloroll Pension Trustees, C-200/91, EU:C:1994:348, т. 33, от 28 септември 1994 г., Avdel Systems, C-408/92, EU:C:1994:349, т. 21 и от 28 септември 1994 г., Van den Akker, C-28/93, EU:C:1994:351, т. 19).
 - 19 В случая спорът по главното производство се отнася единствено до това дали пенсионните права на членовете на разглежданата в главното производство пенсионна схема за периода от 1 декември 1991 г. до 2 май 1996 г. трябва да се изчислят въз основа на уеднаквена СПВ от 60 или от 65 години. В този контекст запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали с оглед на посочената в точка 17 от настоящото решение съдебна практика фидуциарният акт от 2 май 1996 г. е могъл законно да уеднакви за този период СПВ за тези членове, като я приравни към СПВ, която преди това се е прилагала към необлагодетелстваната категория лица, а именно работниците от мъжки пол.
 - 20 В това отношение трябва да се посочи, на първо място, че тъй като преюдициалният въпрос и мотивите на акта за преюдициално запитване се отнасят до уеднаквяването — извършено с този фидуциарен акт, с обратно действие, считано от 1 декември 1991 г. — на СПВ за всички членове на разглежданата в главното производство пенсионна схема с приравняването ѝ към СПВ, която преди това се е прилагала към необлагодетелстваната категория лица, трябва да се приеме, че този въпрос се основава на схващането, че мерките за възстановяване на равното третиране са приети едва на 2 май 1996 г. чрез посочения фидуциарен акт.
 - 21 Safeway и Комисията оспорват пред Съда това схващане, изтъквайки по същество, че съобщенията от 1991 г. и управлението на разглежданата в главното производство пенсионна схема въз основа на уеднаквена СПВ от 65 години, считано от 1 декември 1991 г., трябва да се считат за мерки, които възстановяват равното третиране, считано от тази дата.
 - 22 Макар по принцип запитващата юрисдикция, която е пряко запозната със спора в главното производство и която единствена е компетентна да тълкува вътрешното право, да трябва да определи датата, на която са приети мерките за възстановяване на равното третиране, тези мерки все пак трябва да отговарят на изискванията на правото на Съюза, така че Съдът може да предостави на националния съд релевантни елементи за тълкуването на това право (вж. в този смисъл решения от 16 юни 2016 г., EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, т. 36 и от 30 юни 2016 г., Ciup, C-288/14, непубликувано, EU:C:2016:495, т. 35).

- 23 В това отношение трябва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда член 119 от Договора за ЕО има директен ефект и поражда за частноправните субекти права, които националните юрисдикции трябва да охраняват (вж. в този смисъл решения от 8 април 1976 г., *Defrenne*, 43/75, EU:C:1976:56 т. 24 и от 28 септември 1994 г., *Van den Akker*, C-28/93, EU:C:1994:351, т. 21).
- 24 Предвид директния ефект на член 119 от Договора за ЕО прилагането на тази разпоредба от работодателя след установяване на дискриминация трябва да е незабавно и пълно, така че мерките за възстановяване на равното третиране по принцип не могат да бъдат приети при условия, които да доведат до запазване, макар и за преходен период, на дискриминацията (вж. в този смисъл решене от 28 септември 1994 г., *Avdel Systems*, C-408/92, EU:C:1994:349, т. 25 и 26).
- 25 Освен това трябва да се спазва и принципът на правна сигурност. Този принцип, който се налага с особена строгост при наличието на правна уредба, която може да доведе до финансови последици, изисква правата, които правото на Съюза предоставя на частноправните субекти, да са определени достатъчно точно, ясно и предвидимо, за да може заинтересованите лица да се запознаят с точния обхват на своите права и задължения и да действат съобразно с тях, както и евентуално да се позоват на тях пред националните юрисдикции. Въвеждането на обикновена практика, която няма правнообвързващо действие по отношение на заинтересованите лица, не отговаря на тези изисквания (вж. в този смисъл решения от 2 декември 2009 г., *Aventis Pasteur*, C-358/08, EU:C:2009:744, т. 47 и от 8 март 2017 г., *Euro Park Service*, C-14/16, EU:C:2017:177, т. 36 — 38, 40 и 42 и цитираната съдебна практика).
- 26 Следователно, за да може да се приеме, че мерките за преустановяване на дискриминация, противоречаща на член 119 от Договора за ЕО, възстановяват изискваното от тази разпоредба равно третиране, тези мерки трябва да отговарят на изискванията, посочени в точки 24 и 25 от настоящото решение.
- 27 В случая обаче изглежда, че мерките, предприети от разглежданата в главното производство пенсионна схема преди приемането на фидуциарния акт от 2 май 1996 г., не отговарят на тези изисквания.
- 28 Всъщност, както е видно от акта за преюдициално запитване, разглежданата в главното производство пенсионна схема е била законно изменена съгласно националното право едва с приемането на този фидуциарен акт. В това отношение в решението, постановено в главното производство на 5 октомври 2017 г., запитващата юрисдикция приема, че клаузата за изменение позволява извършването на изменения единствено с фидуциарен акт и че националното право не допуска тълкуване на тази клауза, което се отклонява от нейния текст, предвид необходимостта да се защитят бенефициерите на посочената пенсионна схема и да им се даде възможност да се запознаят с правата си.
- 29 От акта за преюдициално запитване изглежда е видно също че единствената правна последица на клаузата за изменение и на съобщенията от 1991 г. се свежда до предоставянето на управителите на разглежданата в главното производство пенсионна схема на правото да уеднаквят с обратно действие СПВ за всички членове на тази схема, като я приравнят към СПВ за мъжете чрез приемането на фидуциарен акт, в който и да било последващ момент.
- 30 Предоставянето на такова право, чието упражняване във времето зависи изцяло от дискреционната преценка на тези управители, не може обаче да се счита нито за преустановяване на разглежданата в главното производство дискриминация, нито за предоставяне на възможност на членовете на схемата да се запознаят с точния обхват на своите права.

- 31 Що се отнася до управлението на схемата, считано от 1 декември 1991 г., от точка 25 от настоящото решение следва, че въвеждането на обикновена практика, която няма правнообвързващо действие по отношение на заинтересованите лица, не отговаря на изискванията на принципа на правна сигурност и следователно не може да се счита за мярка за възстановяване на изискваното от член 119 от Договора за ЕО равно третиране.
- 32 При тези обстоятелства изглежда, че в рамките на разглежданата в главното производство пенсионна схема са били приети мерки, които отговарят на посочените в точки 24 и 25 от настоящото решение изисквания на правото на Съюза, едва на 2 май 1996 г. чрез приетия на тази дата фидуциарен акт.
- 33 На второ място, що се отнася до въпроса дали член 119 от Договора за ЕО допуска мярка като предвидената в този фидуциарен акт, която се състои в уеднаквяване с обратно действие, считано от 1 декември 1991 г., на СПВ за всички членове на пенсионна схема с приравняването ѝ към СПВ, която преди това се е прилагала към необлагодетелстваната категория лица, трябва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда при установяване на наличие на дискриминация, противоречаща на правото на Съюза, и до приемането на мерки за възстановяване на равното третиране, спазването на принципа на равно третиране може да се гарантира единствено ако на категорията лица в по-неблагоприятно положение се предоставят същите предимства като тези, от които се ползват лицата в привилегированата категория (решения от 28 януари 2015 г., *Starjakob*, C-417/13, EU:C:2015:38, т. 46 и от 22 януари 2019 г., *Cresco Investigation*, C-193/17, EU:C:2019:43, т. 79 и цитираната съдебна практика).
- 34 Съдът вече е постановил, че този принцип не допуска възможността една пенсионна схема да премахва дискриминация, противоречаща на член 119 от Договора за ЕО, като отнема с обратно действие предимствата на лицата от облагодетелстваната категория (вж. в този смисъл решение от 28 септември 1994 г., *Avdel Systems*, C-408/92, EU:C:1994:349, т. 5, 13, 14, 17 и 18).
- 35 Запитващата юрисдикция обаче иска да се установи дали тази съдебна практика се прилага и към положения като разглежданите в главното производство, при които по силата на националното право и на фидуциарния акт на разглежданата в главното производство пенсионна схема съответните пенсионни права са отменяеми.
- 36 Макар Съдът все още да не е разглеждал изрично този въпрос, възможността при такива положения да се уеднаквят с обратно действие условията за упражняване на правата на членовете на пенсионна схема, като се приравнят към условията на лицата от категорията, която преди това е била необлагодетелствана, не се подкрепя от посочената съдебна практика. Напротив, както посочва генералният адвокат в точка 64 от заключението си, признаването на подобна възможност би лишило в голяма степен същата тази съдебна практика от нейния обхват, тъй като тогава тя би се прилагала само към случаите, в които при всяко положение подобно уеднаквяване с обратно действие вече е изключено от националното право или от фидуциарния акт на пенсионната схема.
- 37 Освен това и преди всичко трябва да се подчертае, че всяка мярка, която цели да премахне противоречаща на правото на Съюза дискриминация, представлява прилагане на това право, което трябва да е съобразено с неговите изисквания. По-специално не може да се прави позоваване нито на националното право, нито на разпоредбите на фидуциарния акт на съответната пенсионна схема, за да се избегнат тези изисквания.
- 38 Що се отнася до посочените изисквания, от постоянната съдебна практика следва, че принципът на правна сигурност по правило не допуска акт за прилагане на правото на Съюза да има обратно действие. Това е възможно само по изключение, когато се налага от императивно

- съображение от общ интерес и когато оправданите правни очаквания на заинтересованите лица са надлежно зачетени (вж. в този смисъл решение от 26 април 2005 г., „Goed Wonen“, C-376/02, EU:C:2005:251, т. 33 и 34 и цитираната съдебна практика).
- 39 Към този принцип се добавят изискванията, произтичащи по-конкретно от член 119 от Договора за ЕО, които трябва да се спазват от управителите на пенсионната схема веднага след установяването на дискриминация, противоречаща на тази разпоредба.
- 40 Що се отнася до задължението за предоставяне, докато не бъдат приети мерки за възстановяване на равното третиране, на необлагодетелстваната категория лица на същите предимства като тези, от които се ползват лицата в облагодетелстваната категория, Съдът вече е постановил, че това задължение се обосновава по-специално с обвързаността на член 119 от Договора за ЕО с целта за изравняване на условията на труд във възходяща посока, която произтича от преамбюла към този договор, както и от член 117 (вж. в този смисъл решение от 8 април 1976 г., Defrenne, 43/75, EU:C:1976:56, т. 10, 11 и 15 и от 28 септември 1994 г., Avdel Systems, C-408/92, EU:C:1994:349, т. 15 и 17).
- 41 Би било в противоречие с тази цел, с принципа на правна сигурност и с посочените в точки 17, 24 и 34 от настоящото решение изисквания обаче да се позволи на управителите на съответната пенсионна схема да премахнат противоречаща на член 119 от Договора за ЕО дискриминация, като приемат мярка, която уеднаквява с обратно действие СПВ за всички членове на тази схема, като я приравнява към СПВ, която преди това се е прилагала за необлагодетелстваната категория лица. Всъщност възприемането на такова разрешение би освободило тези управители от задължението да отстранят незабавно и напълно дискриминацията след установяването ѝ. Също така това разрешение би било в разрез със задължението да се даде възможност на лицата от категорията, която е била необлагодетелствана, да се пенсионират на същата СПВ, на която са се пенсионирали лицата от облагодетелстваната категория, що се отнася до пенсионните права за периодите на осигурителен стаж, натрупан между датата на постановяване на решение от 17 май 1990 г., Barber (C-262/88, EU:C:1990:209), и датата на приемане на мерките за възстановяване на равното третиране, както и със забраната за премахване с обратно действие на предимствата на последните лица. Накрая, до приемането на такива мерки, това разрешение би създавало несигурност относно обхвата на правата на членовете на схемата, в противоречие с принципа на правна сигурност.
- 42 Тези съображения продължават да са валидни и в хипотезата, когато членовете на пенсионната схема са били уведомени, че за да се възстанови равното третиране, СПВ за всички членове на тази пенсионна схема ще бъде уеднаквена, като се приравни към СПВ, която преди това се е прилагала към необлагодетелстваната категория лица, чрез съобщение, което няма правопроменящо действие.
- 43 При това положение, както следва от точка 38 от настоящото решение, не е изключено да се приемат мерки за преустановяване на противоречаща на правото на Съюза дискриминация, които по изключение могат да имат обратно действие, при условие че наред със зачитането на оправданите правни очаквания на заинтересованите лица, тези мерки действително отговарят на императивно съображение от общ интерес. По-конкретно, съгласно постоянната съдебна практика опасността от сериозно засягане на финансовото равновесие на съответната пенсионна схема може да представлява такова императивно съображение от общ интерес (вж. в този смисъл решение от 11 януари 2007 г., ITC, C-208/05, EU:C:2007:16, т. 43 и от 7 март 2018 г., DW, C-651/16, EU:C:2018:162, т. 33).
- 44 В случая, макар в акта за преюдициално запитване запитващата юрисдикция да посочва, че финансовият залог по спора в главното производство възлиза на около 100 милиона британски лири, тя все пак не твърди, че уеднаквяването с обратно действие на СПВ за всички членове на разглежданата в главното производство пенсионна схема с приравняването ѝ към СПВ, която

преди това се е прилагала към необлагодетелстваната категория лица, е било необходимо, за да се избегне сериозно засягане на финансовото равновесие на тази пенсионна схема. Тъй като в преписката, с която разполага Съдът, не се съдържат други данни, от които може да се установи, че тази мярка действително отговаря на императивно съображение от общ интерес, изглежда, че тя не е обективно обоснована, което обаче следва да се провери от запитващата юрисдикция.

- 45 С оглед на гореизложените съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 119 от Договора за ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска, при липсата на обективна обосновка, една пенсионна схема да приеме — с цел преустановяване на противоречаща на тази разпоредба дискриминация, произтичаща от определянето на различна СПВ в зависимост от пола — мярка, която уеднаквява с обратно действие СПВ за всички членове на тази схема, като я приравнява към СПВ, която преди това се е прилагала към необлагодетелстваната категория лица, за периода между съобщаването и приемането на тази мярка, когато такава мярка е разрешена от националното право и от фидуциарния акт на тази пенсионна схема.

По съдебните разноски

- 46 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

Член 119 от Договора за ЕО (впоследствие след изменението член 141 ЕО) трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска, при липсата на обективна обосновка, една пенсионна схема да приеме — с цел преустановяване на противоречаща на тази разпоредба дискриминация, произтичаща от определянето на различна стандартна пенсионна възраст в зависимост от пола — мярка, която уеднаквява с обратно действие стандартната пенсионна за всички членове на тази схема, като я приравнява към стандартната пенсионна възраст, която преди това се е прилагала към необлагодетелстваната категория лица, за периода между съобщаването и приемането на тази мярка, когато такава мярка е разрешена от националното право и от фидуциарния акт на тази пенсионна схема.

Подписи